

27

1737/IV/27

979/φ 10r

χ. Ιωάννη Αδάμη

σχ. 28

**Απόφαση προδικαστική. Εντολή. Ουσιώδης έλλειψη.
Ευδύνη εντολοδόχου.**

// Γεώργι(ος) Πλάντζ Καστριν(ὸς) σιμπινιάνος μὲ τὸν κὺρο Χρίστον
Ιωάννου. ^{2/} Ἔτει 1737. Ἀπριλίου. 27.

^{3/} // Εσω||ντας νὰ νταβίξῃ ὁ ἄνωδεν Ποσταβάρης τὸν κὺρο Χρίστο, διὰ
κάτι στραματού^{4/}ραις, ὅποῦ τὰς ἐφόρτωσεν ὁ κὺρο Χρίστ(ος) διὰ τὴν
Μπίστριτζα διὰ χρείαν ^{5/} τοῦ Γιακούμπη Σάνκα Μπάνκα, καὶ δὲν ἦτον
ζυγιασμέναις εἰς τὸ παρὸν ^{6/} πόσαις ὀκάδες ἦτον, λοιπὸν εὐρέδη εὔλογον,
ὅτι ὁ κὺρο Χρίστ(ος) νὰ ἔχῃ ^{7/} ἔγνοιαν εἰς αὐτό, νὰ στείλῃ γράμμα τοῦ
ἄνωδεν Σάνκα Μπάνκα, διωρία ἔως ^{8/} τοῦ ἐρχομένου Ἀνιουδιοῦ τὸ
παναγύρι, δίχως ἄλλο διὰ σηγουρίαν ἢ ἀπόκρι^{9/}σιν διὰ πόσαις ὀκάδες
ἦτον, ἢ τὰ μπάνια ὅσα λείπουν, νὰ τὰ στείλῃ ὁ ^{10/} Σάνκα Μπάνκας τοῦ
ἄνωδεν Ποσταβάρη, διότι ὁ Ποσταβάρης λέγει πῶς ἦτον ^{11/} 38. ὀκάδες,
εἰ δὲ καὶ δὲν πάρη τέλος οὕτως ἢ ὑπόδεσις αὗτη, ὁ κὺρο ^{12/} Χρίστ(ος) ἔχει
νὰ ἀποκρίνεται τὶ ἔγιναν αἱ ἄνωδεν στραμματούραις, ἔως νὰ ^{13/} φανερωθῇ
καθάρια, διὰ κοντενταλόγησιν τοῦ Ποσταβάρη, καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν.

^{14-19/} Georgius MÁNOL, ελευθέρης αγγέλ(ου) mp, Ιωάνν(ης) Ἀδάμη mp,
τζουνανός· μαρκ(ού)·, δεώδοράνος· τζήνκου, Μαβρουδίς· κ(ον)σταντίν(ου)
νην κάπεταν(ος).

^{20/} // Ση||μειώνομεν καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ ἄνωδεν μπάνια τῶν στραμματούρων
ἄν τύχῃ ^{21/} νὰ τὰ στείλουν ἀπὸ τὴν Μπίστριτζαν, νὰ κρατήσῃ ἀπ' αυτά ὁ
κὺρο Γεώργης ^{22/} Προεστὼς F 34. '42. διὰ τὸν Ράδουλαν Εύδυμίου, καὶ τὰ
ἐπίλοιπα ^{23/} νὰ τὰ πέρνη ὁ Ποσταβάρης.

στ. 3-6 Κατάδεση αγωγής από τον σάξονα πωλητή κατά του εντολοδόχου –μέλους της Κ–, ο οποίος παρέλαβε το εμπόρευμα και το έστειλε στον αγοραστή –εντολέα του. Διαφορά σε σχέση με το βάρος του μεταφερδέντος εμπορεύματος. Παράλειψη του εντολοδόχου να ζυγίσει το εμπόρευμα όταν το παρέλαβε από τον πωλητή δημιουργεί ευδύνη για ουσιώδη έλλειψη¹.

στ. 6-11 Το Κριτήριο, εφαρμόζοντας την αρχή της επιεικείας², χορηγεί προδεσμία προκειμένου ο εναγόμενος, ως υπεύθυνος, να συνεννοηδεί με τον παραλήπτη-αγοραστή του εμπορεύματος, ώστε ἡ να παράσχει εγγύηση, ἡ να διευκρινίσει ο τελευταίος την ποσότητα που παρέλαβε, ἡ να στείλει τα χρήματα που αντιστοιχούν στη διαφορά.

στ. 9-18 Λόγω της αμέλειάς του να ξυγίσει το εμπόρευμα που παρέλαβε, ο εντολοδόχος ευδύνεται για το ελλείπον.

στ. 11-13 Εφόσον, μέχρι την ταχδείσα προδεσμία, ο αγοραστής δεν παράσχει εγγύηση ή διευκρινήσεις για το βάρος του εμπορεύματος που τελικά παρέλαβε, ή δεν καταβάλει το υπόλοιπο του τιμήματος, ο εναγόμενος εντολοδόχος οφείλει να ικανοποιήσει τον ενάγοντα.

στ. 20-23 Παρακράτηση από τον προεστό ως μεσσεγγυούχου ορισμένου ποσού, προφανώς από εκκαδαρισμένη απαίτηση τρίτου κατά του ενάγοντος.

1. Η σχέση του εναγομένου με τον αγοραστή είναι εκείνη της εντολής, γι' αυτό και στρέφεται εναντίον του ο πωλητής. Η παραπομπή στην εγγραφή αυτή, ΕΚΣ, σσ. 184 σημ. 115, είναι λανδασμένη. Το γεγονός ότι ο εναγόμενος καταβάλλει για λογαριασμό του εντολέα του στον πωλητή το τίμημα για μέρος του εμπορεύματος (εγγρ. 28) ενισχύει την άποψη ότι πρόκειται για εντολοδόχο, διότι ο μεταφορέας (αγωγιάτης) δεν μπορούσε να εκτελέσει πράξεις για λογαριασμό των συμβαλλομένων, ενώ είχε αντικειμενική ευδύνη μόνο για την ασφάλεια του εμπορεύματος (βλ. ο.π., σσ. 201-202).
2. Βλ. ο.π., σ. 161.

28

1737/VI/23
χ. Ιωάννη Αδάμη

979/φ 10γ
σχ. 27

Πρακτικό. Μερική εξόφληση χρέους. Εξώδικος συμβιβασμός.

²⁴ / || 1737. || Ιουνίου 23. Παρόρησιαζόμενος πάλιν ὁ ρηδεὶς Ποσταβάρης μὲ τὸν κὺρο Χρίστον, ἐξεδια-²⁵/λέχθηκεν, ὅτι νὰ τὸν πλερώνῃ ὁ κὺρο Χρίστ(ος) διὰ 30. ὀκάδες F 45. καὶ τοῦ τὰ ²⁶/ ἐπλέρωσεν κιόλας, μόνον διὰ 4. ὀκάδες καὶ ἑκατό δράμια ἀνέμινεν εἰς ἐξέτασιν ²⁷/ ἔως νὰ ἀνταμωδοῦν μὲ τὸν Σάνκα Μπάνκα εἰς τὸ ἐρχόμενο Μεδιασιοῦ τὸ παναγύρι, ²⁸/ καὶ νὰ λογαριασδοῦν πόσο ἦτον, καὶ νὰ ἴσάζωνται.

στ. 24-27 «ἐξεδιαλέχθηκεν» «ξεκαδαρίστηκε» το βάρος, στο οποίο συμφωνούν οι διάδικοι, και το αμφισβητούμενο υπόλοιπο.

στ. 27-28 Η οριστική εκκαδάριση και ο συμβιβασμός¹ τον οποίο συνιστά το Κριτήριο, δα γίνουν όταν, σε τακτή ημερομηνία, «λογαριασδοῦν» για το βάρος του εμπορεύματος ο πωλητής με τον αγοραστή, που το παρέλαβε, και με τον εντολοδόχο του τελευταίου, που έκανε τη φόρτωση και την αποστολή.

